

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠTITU

Klasa 23 (3)

INDUSTRISKE SVOJINE

Izdan 1. Februara 1931.

PATENTNI SPIS BR. 7677

Dr. Eugen Karpati, Budimpešta, Mađarska.

Postupak za razlaganje u tehnički važne frakcije katrana, katranskih ulja, zemljanih ulja i ostalih mešavina supstanaca, koje su sastavljene iz sastojaka, koji u upotrebljnim rastvornim sredstvima imaju rastvorljivost razne vrste.

Prijava od 24. decembra 1929.

Važi od 1. maja 1930.

Traženo pravo prvenstva od 31. decembra 1928. (Mađarska).

Već je poznat jedan postupak za razlaganje u tehnički važne frakcije katrana, katranskih ulja i ostalih mešavina, koje se u glavnom sastoje iz ugljo-vodonika i kreozotnih supstanaca, po kom se sirovi materijal tretiranjem pregrejanim vodenim rastvorima organskih rastvornih sredstava, pri poslepenom povisivanju temperature pregrejavanja ili koncentracije rastvornog sredstva ili povisivanje obeju ovih faktora, razlaže u jednu ruku u sloj ugljovodonika, koji ima uvek manje kreozota, odn. ima uvek višu tačku vrenja, u drugu ruku u sloj rastvornog sredstva, koji se mehanički može lako odvojiti od dotičnog sloja ugljovodonika, a koji sadrži izvučene kreozotne supstance odn. lakše frakcije ugljovodnika.

Dalja ispitivanja su pokazala, da se razlaganje napred pomenutih sirovih materijala u tehnički važne frakcije može izvesti i u jednom jedinom toku rada, pomoću jednog jedinog rastvornog sredstva i pri proizvoljno često ponovnoj upotrebi rastvornog sredstva bez ikakve destilacije i to u suštini na taj način, što se sirovi materijal najpre upotreboti višeg pritiska, proizvedenog pregrajavanjem dovede u rastvor u celoj svojoj količini, pa onda da se frakcije, koje treba da se sprave, odvoje jedna od druge lime, što se na stepene smanjuje sposobnost rasfaranja rastvornog sredstva, odn. da stepen smanju-

ju faktori, koji utiču na sposobnost rastvaranja i to viši pritisak, temperatura, kao i eventualna koncentracija rastvornog sredstva. Odgovarajući smanjuju se sposobnosti rastvaranja rastvornog sredstva, odvajaju se iz rastvora pojedine frakcije materijala, po redu njihovog stepena rastvorljivosti u proizvoljne sastave i stepene.

Zbog te okolnosti, što se rastvaranje vrši pri višem pritisku odn. pri pregrajavanju rastvornog sredstva, može se za izvođenje frakcionisanog hlađenja raspolažati vrlo dugačkom skalom temperature. Naime može se iskoristiti za frakcionisanje razlike temperature između $130-150^{\circ}\text{C}$ i 20°C t. j. okruglo skala od 130°C . Racionalnim iskoriščavanjem ove dugačke skale temperature može se postići višestruko postepeno vrlo oštro frakciono dejstvo. Prema kakvoći sirovog materijala, po sebi se razume, da iskoristljiva skala temperature može da budu veća, a u izvesnim slučajevima i manja.

Koncentracija rastvornog sredstva može se uopšte izabrati tako, da je ona u jednu ruku povoljno visoka da može pri izvesnoj maksimalnoj temperaturi da rastvoriti sirov materijal u njegovoj celoj količini, u drugu ruku da je dovoljno niska, da bi se pri donjoj temperaturi, koja u većini slučajeva približno odgovara sobnoj temperaturi,

mogla praktično dovesti potpuno do odvajanja i poslednja frakcija.

Opšte uzevši sirov materijal se može dovesti u rastvor u toliko lakše u koliko se u njemu nalaze veće količine grupa jedinjenja, koja sadrže kiseonika. Pri ispitivanju katrana od mrkog uglja i vrsta prvočitnih katrana sa vrlo velikom sadržinom kreozota, moglo se često primetiti da se neke vrste katrana mogu skoro potpuno rastvoriti u vodenim rastvornim sredstvima i bez pregrejavanja, pri čemu je koncentracija rastvornog sredstva bila još dovoljno niska, da se rastvoren materijal hlađenjem većim delom dovede do odvajanja. Ali u takvim slučajevima se mora ipak u izvesnoj meri povišiti koncentracija rastvornog sredstva, pa zbog toga, i jer je time jako skraćena skala temperature, koja stoji na raspoloženju za izvođenje frakcionog hlađenja, dobijaju se manje oštiri stepeni frakcionisanja.

Zatim se pokazalo da se u slučaju pojedinih vrsta sirovog materijala, koje sadrže veće količine teško rastvorljivih grupa jedinjenja, na pr. mnogo asfalta, bitumena i t.d., može odustati od rastvaranja cele količine sirovog materijala. U takvim slučajevima pokazalo da je preporučljivo odustajanje od polpunog rastvaranja s obzirom na to, što su za polpuno rastvaranje potrebne vrlo koncentrisane i suviše velike količine rastvornog sredstva. Za prerađivanje takvih sirovih materijala treba da se upotrebi samo tolika i tako razblažena količina rastvornog sredstva, koja je u stanju da pri odgovarajućem pregrejavanju potpuno rastvori sastojke, koji se lakše raslavaju. Pri tome teže rastvorljivi sastojci lebde fino raspodeljeni umesto da se polpuno raslovore, pa se tako dobijena emulzija podvrgne frakcionom hlađenju. Radi poslepenog odvajanja frakcija, koje su raslavene, smanjivanjem sposobnosti rastvaranja rastvornog sredstva, najshodnije je, da se poslepeno smanjuje pritisak i temperatura. Ipak se ta celj može postići i drugim merama, na pr. daljim razblaživanjem rastvornog sredstva, dodavanjem soli i t. d.

Na osnovu do sad izloženog sastoji se suština ovog novog postupka u iskoriscavanju narednih tehničkih pravila:

Sirov materijal se zagrevanjem rastvori pomoću organskih rastvornih sredstava, koja su razblažena u vodi, pa se željene frakcije poslepeno odvajaju iz dobijenog rastvora smanjivanjem po planu rastvorne moći rastvornog sredstva, pri čemu: 1) rastvorno sredstvo mora u jednu ruku da ima dovoljno visok stepen koncentracije, da bi pri određenoj maksimalnoj temperi

moglo rastvoriti sirovi materijal, u drugu ruku, ono mora ipak istovremeno da bude dovoljno razblaženo, da se iz rastvora pri određenoj najnižoj granici temperature mogu praktično potpuno odvojiti poslednje frakcije materijala; 2) razmak između najviše i najniže granice temperature treba da bude po mogućству što veći, da bi za oštro odvajanje frakcija stajala na raspoloženju dovoljno dugačka skala temperature. Da bi se ispunila ova dva uslova, vrši se rastvaranje sirovog materijala pregrejavanjem i pri višem pritisku, koji se time provodi. Opisano tehničko pravilo važi u glavnom za sve sirove materijale, koji ovde dolaze u obzir, ali ipak u pojedinim naročitim slučajevima može se ipak izostaviti polpuno rastvaranje sirovog materijala ili primena pregrejavanja odn. višeg pritiska.

Ovaj novi postupak naročito je podesan za prerađivanje takvih sirovih materijala, kao na pr. razne vrste eleričnih ulja, koja sadrže velike količine sastojaka osjetljivih na toplosti. Naime u toku postupka izložen je sirov materijal najvišim temperaturama od 130 do 150°C, pa i ovim samo za kratko vreme, tako da ne mogu nastati obrazovanje smole, kondenzacije i pojave polimerizacije, pa ni druge neželjene i škodljive sporedne reakcije.

Još jedno preim秉stvo ovog novog postupka sastoji se u vrlo maloj potrebi rastvornog sredstva, pošto se pri primjenom pregrejavanju odn. višem pritisku vrši rastvaranje odn. emulzificiranje sirovog materijala sa najvećim mogućim iskoriscavanjem rastvorne moći rastvornog sredstva.

Pojedinosli ovog postupka objasniće se pomoću narednog izведенog primera:

Jedan zapreminska deo nekog prvočitnog katrana, koji sadrži 54% kreozota sa 4 zapreminska dela 40% alkohola zagrevaju se tako dugo u nekom autoklavu snabđenom mehanizmom za mešanje, dok viši pritisak, koji vlada u autoklavu, ne dopre do 6 atmosfera. Pri tome prelaze preko 80% od celokupne količine prvočitnog katrana u rastvor, a ostatak količine sirovog materijala, koji se sastoji u glavnom iz teško topljivih ugljio-vodonika, lebdi u finoj raspodeli emulgisano u rastvoru. Na taj način dobivena mešavina rastvora i emulzije sprovodi se odozgo na niže na pr. kroz napravu za hlađenje, koja je raspodeljena u komore, a koja može da održi pritisak, i koja je obrazovana na način stubline. Pojedine komore obrazovane su na pr. tako, da su one međusobno u vezi pomoću cevnih delova, čiji ulazni otvori leže blizu dna naredne komore, pa zbog toga mora tečnost, koja se sprovodi kroz pojedine komore, da prodre kroz sredstveno

visoke slojeve tečnosti. Dakle pojedine komore igraju ulogu istog broja boca za ispiranje, kroz koje se ispira i zadržava emulzija materijala, koja je fino raspodeljena, a koja se odvaja iz proticajne tečnosti zbog smanjenja temperature odn. pritiska. Pad temperature može se za vreme proticanja rastvora kroz komore regulisati na pr. tako, da on iznosi od komore do komore oko 10°C . Mešavina rastvora i emulzije, koja se uzima iz autoklava neprestano se zamenjuje uterivanjem crpkom svežih površina sirovog materijala i rastvornog sredstva. Rastvorno sredstvo, koje izlazi iz poslednje komore odvodi se u sakupljački sud, u kome se odvajaju i poslednji fragovi rastvorenog materijala pa odatle ide u sud za mešanje, odakle se ono pomešano sa količinama rastvornog sredstva, oduzetim iz krajnjih proizvoda, ponovno vraća u autoklav. Čim se u pojedinim komorama odvojene frakcije materijala sakupe u dovoljnim količinama, odvode se one, kroz ispušne slavine, smeštene na dnu pojedinih komora u odgovarajuće sakupljačke sudove. Frakcije oločene iz pojedinih komora prerađuju se dalje na poznali način radi ponovnog oduzimanja malih količina rastvornog sredstva, koje su u njima zaostale i radi eventualnog daljeg pričvršćivanja i to ili svaka frakcija za sebe, ili pomešane prema komercijalnim potrebama. U ovom izvedenom primeru mogu se na pr. u najgoroj komori oduzeti teško topljivi ugljo-vodonici i neposredno prerađivati u parafin. Iz narednih komora mogu se oduzimati bezparafinska fina ulja za podmazivanje, zatim ulja za motore, pa onda smole bez ulja i naposletku fenolasta jedinjenja bez ugljo-vodonika odn. čisti fenoli. Pri odgovarajućoj pažnji i uvežbanosti može se postići vrlo oštro frakciono dejstvo, a količine mešanih

frakcija, koje nastaju u nuždi, može se svesli na minimum.

Cevni delovi, koji spajaju pojedine komore u napred opisanoj napravi za frakcionisanje, snabdeveni su ventilima za regulisanje i održavanje postupenog opadanja pritiska. Osim toga su u toj napravi smeštene cevi za hlađenje, kroz koje se rastvorno sredstvo, koje se sakupi u sudu za mešanje opet odvodi u autoklav.

Po sebi se razume da se frakcionisanje može izvesti i u nekoj drukčioj podesnoj napravi.

Patentni zahtevi:

1. Postupak za razlaganje u tehnički važne frakcije katrana, katranskih ulja, zemljanih ulja i ostalih mešavina supstanaca, koje su sastavljene iz sastavljenih iz sastojaka, koji u upotrebljenim rastvornim sredstvima imaju rastvorljivost razne vrste, naznačen time, što se sirovi materijal rastvori vodenim rastvornim sredstvima, primenom višeg pritiska, proizведенog pregrajavanjem, pa se iz dobijenog rastvora odvajaju rastvorne grupe materijala i to po njihove sve veće i veće rastvorljivosti, postupenim smanjivanjem rastvornog dejstva u rastvornom sredstvu.

2. Postupak prema zahtevu 1, naznačen time, što se pri prerađivanju sirovih materijala, koji sadrže veće količine teško topljivih sastojaka, rastvaranje sirovog materijala izvodi samo do poslednje frakcije, koja se najteže rastvara, pa se onda postepeno odvajanje frakcija sastojaka vrši iz nastale mešavine emulzije i rastvora.

3. Postupak prema zahtevima 1 i 2, u glavnom za preradu srazmerno lako rastvorljivih sirovina, naznačen time, što se rastvaranje sirovog materijala vrši bez primene višeg pritiska.

